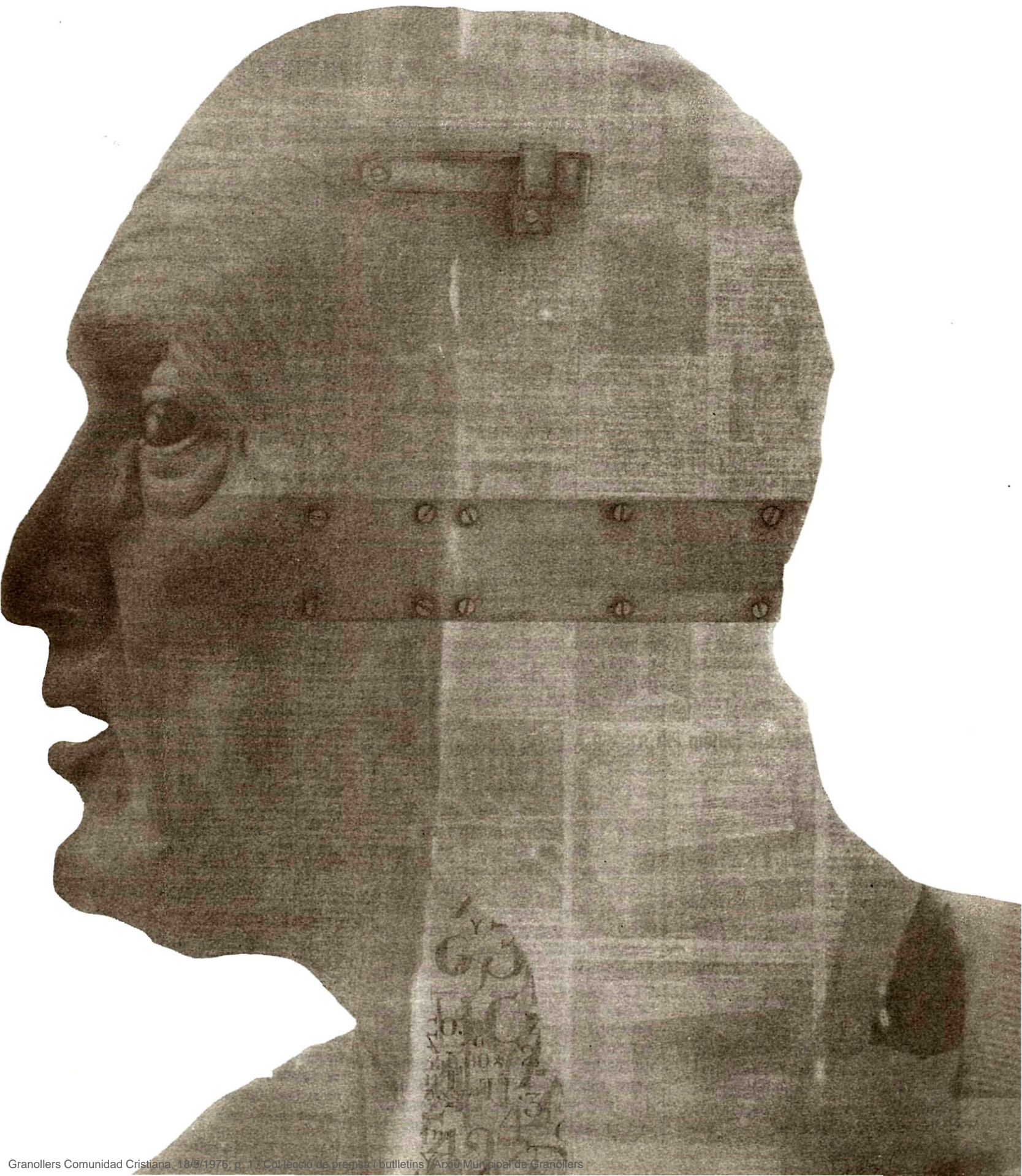

GRANOLLERS

Comunidad Cristiana

Bústia de Comunitat

CARTA OBERTA A LES CARMELITES SOBRE L'UNIFORME

Fa ja dos cursos que es discuteix "L'uniforme". Sortosament, sembla que la segona vegada ja s'ha vist més clar que portar-lo està desferrat. Malgrat això, no s'ha suprimit, lo que vol dir que el vot d'uns quants haurà estat de continuar amb la mateixa tònica.

Sembla extrany que quant tots volem trencar la uniformitat, que sols (almenys per alguns) ens recorda fá més de trenta anys quant en els millors col·legis semblavem "enterra morts" i que fins i tot per poder assistir a segons quins actes, teniem que anar "disfrassats", del que fos: partits, cofradías, etc... Ara no podem aconseguir que una escola moderna, on fora del convent les religioses poden vestir com volen, les alumnes puguin vestir (fore de l'escola) com vulguin.

Tot això no tindria potser més importància, si no per els arguments que qui pregona la necessitat de l'uniforme, posa per convèncer a qui no el vol. Un d'ells es que la llibertat en el vestir portaria a la competència entre les alumnes... ipobres, pares, es ben veritat que mentre els pares no deixem d'esser estúpids, els nostres fills seguirán el mateig camí... ¿no será que són les mares les que volen competir?. No fa pas molt temps llegiem que no es posible una joventud més sana i formada si els pares no han estat formats, no m'extranya, puig durant mols anys no hem estat formats, sino "uniformats", llavors es difícil trencar motllos i distingir-se, es a dir que el que vol sortir de la fila es un extravagant.

Els interessos sempre han sortit de grups i no es pas difícil entendre que quant per el motiu que sigui es convoca una reunió, estigui ja decidit el resultat. Menys en una ciu-

tat on el "caciquisme" i les "capelletes" a alt i vaig nivell, encara formen el seu propi "Bunker". Paraula aquesta que no per molt pronunciada en aquestos días no "foti" fàstic. M'agradaria que (apart de dir que l'uniforme serveix per no fer diferències) qui l'apoi i no hi tingui interessos, em contesté se diem-me qué hi veu... Consti que les meves filles, sortosament mai s'han distingit per vestir millor que les altres... Això encara em fa soposar més que no es problema de fills, sino de pares, en una ciutat on el lluir externament es molt més important que lluir intel·ligentment... Ja m'enten, no?... Llástima que la coacció dels pares está molt lluny de deixar opinar els fills que fa almenys un temps ja han deixat de esser bens de corral per esser águilas de vols molt significatius i preocupants pels que han fet del idiotisme la seva única finalitat educativa.

Perramón

CAL TOCAR DE PEUS A TERRA

La polémica suscitada a l'entorn de la sardana i la política, em suggereix una conjugació: Jo faig política; tu fas política; ell fa política I bé, per que no? La política existeix des de que existeixen els pobles. Si la persona humana no fes política, en faria l'orografia de cada país. Les muntanyes, els rius, les plantes, fins i tot ...les inofensives gallines! I parlant de gallines, deixeu-me dedicar un recort als bells estols de gallines "del Prat" que abellen les masfes catalanes: Campeonats de posta; de colorit plumatge; robusta, còrpora i majestática cresta.

L'importació -una entre tantes misterioses importacions- de la insulsa, esmirriada gallina americana, que ha envaït el nostre mercat, es també un fet polític al servei de l'im-

perialisme comercial estranger, propulsor d'interessos bastards, que la dictadura no ha permés evitar, amb l'acció d'una oposició responsable.

S'ha fet política amb les sardanes, com s'ha fet política amb el fútbol; amb el treball, com amb l'erotisme. Fa política tota persona que té facultat de pensar i voluntat -o interés- d'actuar. I també l'Esglesia; adoctrinant llargament als fidels sobre punts de vital importància per la convivència humana, com son l'ordenació laboral, econòmica i la mateixa política. Doctrina que és manifestada clarament, per qui ha volgut as-sabentar-s'en, en la MATER ET MAGISTRA, PACEM IN TERRIS, GAUDIUM SPES, POPULORUM PRO RES-SIO i OCTOGESSIMO ADVENIENS, apart dels nombrosos escrits

que sobre el deure de participació social i política ha donat l'Episcopat del nostre país.

Però els fets demostren que el seu contingut no ha entrat en la consciència de molts cristians, aferrats als interessos creats per el franquisme. Demostrant, una vegada mes, l'incompatibilitat existent entre Déu i el diner. Que ben segur ha estat el principal motiu d'escàndol de les noves generacions.

Es hora de baixar dels núvols. El Sr. Suárez no ha parlat amb xinés. Ni el General Franco va ser tan omptimista, com per creure que les seves "lligadures", resistissin dos anys. Ben aviat en farà un. L'abús de poder, la represió; el terrorisme d'amdós colors, son impotents per ofegar la carga

(segueix a la p. 4)

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

AÑO XXXVI Numero 1301
18 de Septiembre de 1976

Semanario editado por la parroquia de
S. Esteban de GRANOLLERS DEL VALLES

Redacción y Administración:
Pl. Iglesia, s/n. Granollers del Vallés

Impreso en: INSTANT - COPY
C/. San José, 22 Granollers

Precio: 8 pesetas

Director: Juan Sala Vila
Dep. Legal: B. 15.969-1960
Con licencia eclesiástica.

editorial

COM ES POSSIBLE?

El motiu del meu interrogant ha estat llegir al diari la noticia sobre la construcció d'una catedral. Tan sols citaré unes ratlles de l'ésmentat escrit que per mi ja es prou significatiu.

Diu així: "Com se sap, la catedral de Madrid anomenada "La Almudena", fa molt de temps que es troba en estat de paralització de les obres. Darrerament s'ha suscitat una polèmica entre l'Ajuntament i l'Arquebisbat de Madrid sobre la construcció d'aquest edifici".

La paraula POLEMICA es la que m'ha motivat a fer aquesta reflexió.

POLEMICA ens diu el diccionari és "l'Art que ensenya els procediments d'atac i defensa d'una plaça. La polèmica es divideix en ofensiva i defensiva".

Es a dir, que per obrir una polèmica ha d'haver-hi dues parts interesades. Jo em pregunto: Com es possible, que ara i avui l'ESGLÉSIA no tingui una idea clara dels "signes" que demanen els nostres temps?

Què tindrà credibilitat no per les veritats que predica sino pel seu viure i per la seva actuació?

Com es possible una POLEMICA quan a l'any 1971 l'Assemblea conjunta de Bisbes i Sacerdots espanyols ja es van pronunciar dient quina tenia de ser l'actuació dels cristians?

En dita assemblea diuen: "davant la situació de sub-desenvolupament d'amplis sectors de la població espanyola, l'assemblea jutja d'anti-cristianes totes les manifestacions de luxe, de gastos superflus, i afany de lucre tant de les persones com de les institucions eclesiàstiques o civils".

I les estadístiques, sobre la participació dels fidels a les celebracions litúrgiques, no són prou convincents per adonar-nos que el que manca a l'Església no són edificis, sino "grups d'homes obradors de justícia de reconciliació, de pau i portadors de la gran esperança en el Crist Senyor? (De la comunicació pastoral del Bisbe Camprodón, "l'Església ha de tornar a Natzaret")

Dues, han estat les raons del meu escrit: Una, es donar la meua visió personal i "disconformitat" sobre un fet, recolzant-me tant se val en l'Evangeli i en Documents d'Església.

La segona es un intent de despertar en la nostra comunitat cristiana, un esperit de crítica i de denuncia davant de fets o situacions que hi poden esdevenir, o que ja hi són, i que sols es poden remeiar amb una visió objectiva i esperit crític "constructiu".

Pertanyer a l'Església no es sols del qui diu: Senyor, Senyor...

Anna Mª Palé.

en aquest número

EDITORIAL

BÚSTIA

BATEC DE LA CIUTAT

HUMOR

COLLABORACIONS

MOTS ENCREUATS

EL CINE EN NUESTRA CIUDAD

Batec de la Ciutat

Sardanes a Les Franqueses

Demà diumenge audició de sardanes per la Cobla "principal de Mataró". Es ballaran a la Plaça de l'Esglèsia.

Nomenaments

Saludem al nou Rector de les Escoles Pies, Pare Carles Arrufat i l'hi desitgem un bon a-

explosiva d'un poble unit contra la corrupció i la injustícia. El silenci imposat no ha permès veure la realitat. I la realitat sorprèn als apoltronats. Es com l'activitat volcànica que espera la primera erosió per exterioritzar una potència acumulada, que res no podrà deturar.

Tots tenim un lloc, entre els altres, en el concert de la democràcia. I si hem de mirar endarrera per esmenar errors, fem-ho respectant les persones. Fem política per fer país. Que prou convé. Una política responsable, guiada pel sentit cristià de l'amor als germans.

Amics, als uns i als altres, us invito a posar fi al tema que ha ocupat LA BUSTIA. La carta publicada al nº 1.300, ha posat el teló d'una mal continguda i desagradable rivalitat comercial: Tot el que d'aquí endavant pogués dir-se, no podria borrar aquest caire.

Es fa política parlant; però també fa política el qui, estratègicament, sap callar.

MARIA VICTORIA.

cert i entusiasme en la Direcció de l'escola.

També ha estat nomenat nou Director de l'Institut Nacional d'Ensenyança. Mitja la Srta. Mª Pilar Montané.

La nostra enhorabona.

ORDENACIO SACERDOTAL

Ha estat ordenat sacerdot a la seva ciutat natal el P. Andrés Gonzalez Plaza del Convent dels Pares Franciscans Conventuals. Era membre de la Comissió de Litúrgia de la nostra Parroquia i de la C. de catequesi.

Junt amb la nostra més sincera felicitació i enhorabona l'hi adreçem també l'ADEU, ja que està destinat pels seus Superiors a la ciutat de Tarancón.

També la nostra despedida al P. Mariano Recio, franciscà, que marxa al seu nou destí de Saragossa. Formava part del Consell Pastoral de la Parroquia.

Els dos franciscans, deixen un buit a la nostra Comunitat pel seu sentit comunitari i capacitat d'integració a la mateixa. Esperem que els qui ocupin el seu lloc puguin omplir-lo.

Catequesi d'infants

El dia 20 de setembre començara l'inscripció de la catequesi d'infants al despatx parroquial.

Dies d'inscripció: dilluns, dimecres i divendres de 6 a 8 de la tarda. Acabara l'inscripció el dia 15 d'Octubre.

Peregrinació a Lourdes i a Santiago de Compostela.

Ahir, divendres, va marxar la peregrinació de malalts a Lourdes El retorn sera el dimecres dia 22. La formen quinze malalts i uns cinquanta acompanyants. Els hi desitgem una bona estada i un bon retorn.

També el dilluns dia 20, surt la Peregrinació a Santiago de Compostela que organitza la nostra Parroquia.

Nou curs escolar

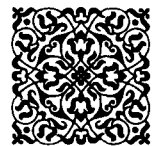
Aquesta setmana els carrers de la nostra ciutat s'han vist de nou animats pel bellugueig dels escolars, que carregats amb els seus llibres i les seves maletes començaven, després de les vacances un nou curs.

Desitgeriem que tots els nois i noies de Granollers no els fos privat aquest "dret" a l'ensenyança.

El nou Curs, també a la Sala Sant Esteve.

El Cine-Club Infantil ens fa saber que començara les seves projeccions a la Sala Sant Esteve el proper diumenge, dia 26.

L'horari de les sessions sera el de costum, a les 4 i a les 6. Ja anirem donant notícies.

Battle

foto-cine-òptica

TOT PER A LA FOTOGRAFIA
ELS MILLORS PREUS
NO CAL SORTIR DE
GRANOLLERS. PROVEU-HO

Plaça MALUQUER, 2 Tel. 870 17 90

LES AVELLANES TORRADES M'AGRADEN, PERÒ NO BRILLEN

Tinc ganes de parlar-vos de la pel·lícula "Cría cuervos ..." de'n Saura. No pas com un entès, per descomptat!, que de cinema ni de les seves tècniques no hi entenc pas gaire, sinó, senzillament, com una de tants que l'heu vista i que alguna cosa n'heu tret, si més no un comentari.

Mireu: segurament en pensar i fer la pel·lícula el seu director no pensà dir-me tot lo que jo hi he après. O potser sí. Però li agraeixo profundament que la portés a terme.

D'entrada vull dir-vos que m'impressionen bastant certs aspectes físics de les persones.

Davant la protagonista d'aquest film em vaig sentir despullada. Els seus ulls em buidaven, em prenien tota mena d'arguments de defensa. Ja sé que "només era una pel·lícula", com diria algú que conec. Tant li fa!: em sembla que és més important la reflexió que la veritat o la ficció que la proporcionen. I també que no per ser ficció ha d'estar separada de l'altra.

Aquells ulls d'avellana torrada, tan secs, tan fixes em captivaren, de la mateixa manera que el Petit Príncep es va deixar captivar per la guineu, i m'ompliren de preguntes, de conflicte.

Per fer brillar aquelles avellanes hi hauria jugat, m'hauria desfet per perlar-hi, per donar-los-hi tot lo que em semblava que els mancava,

Hauria fet lo impossible per penetrar, primer, en aquella profunditat i participar d'ella, per retornar-la, llavors, d'aquest viatge-joc en el que trafiquejava amb la mort com s'acarona la nina més preuada. M'hauria esforçat per treballar amb la més neta pedagogia, per proporcionar-li la descoberta que li calia fer

d'ella mateixa i de tot lo seu i que -em semblava- juntes podríem arribar aconseguir.

Mentre la veia avançar per la pel·lícula cap un final lògic, senzill, la meua inquietud creixia i s'escampava per la sala, tan fosca.

Quan es va acabar vaig sentir-me plena de ràbia: havia perdut la visió d'uns ulls que em feien sentir amb ganes de treballar, d'emprendre una aventura.

Em quedà a la boca un regust dolç i amargat, indefinible, que em feia xerricar les dents i m'esborronava dolçament la pell.

Quan vaig deixar els amics, tard del vespre, amb aquelles dues avellanes, fortament torrades per unes brases de somni, ens retrobarem.

Llavors, a soles, em va semblar d'entendre un llenguatge real, del que gastem a diari, sense fantasies. I vaig traduir directament preguntes que quedaren enganxades per les parets, als peus del llit, al voltant del quinqué, dins els calaixos, entre els llibres i

que ara, poc a poc veig recol·lint.

Aquell regust de fruita torrada em pregunta, sobretot, si demà a l'escola, al carrer, en el joc, seré capaç de descobrir-ne d'altres que no estaran amagats sota aparences de per sí captivadores, sinó desdibuixats per uns cabells mal tallats, per unes mans brutes, per un nas ple de candeles...

És fàcil de que, amb tots aquests detalls pejoratius, no es vulgui -fins i tot inconscientment- redescobrir el conflicte que, en una pantalla, tan delicadament representat convidava a un estudi, a una tasca.

I seria una llàstima que, tot buscant, perdés en el cel·luloide de la fantasia lo que en la classe o en el carrer és fàcil de que hi hagi: un petit cervell sense miralls de color torrat, tan sols amb ulls negres o grisos, vulgars. Però que és viu, és real. I creixerà.

Maribel Pou

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

100 g. n.º 240 710-74. SECRET LLEI 12 1978 DE 30-11-78

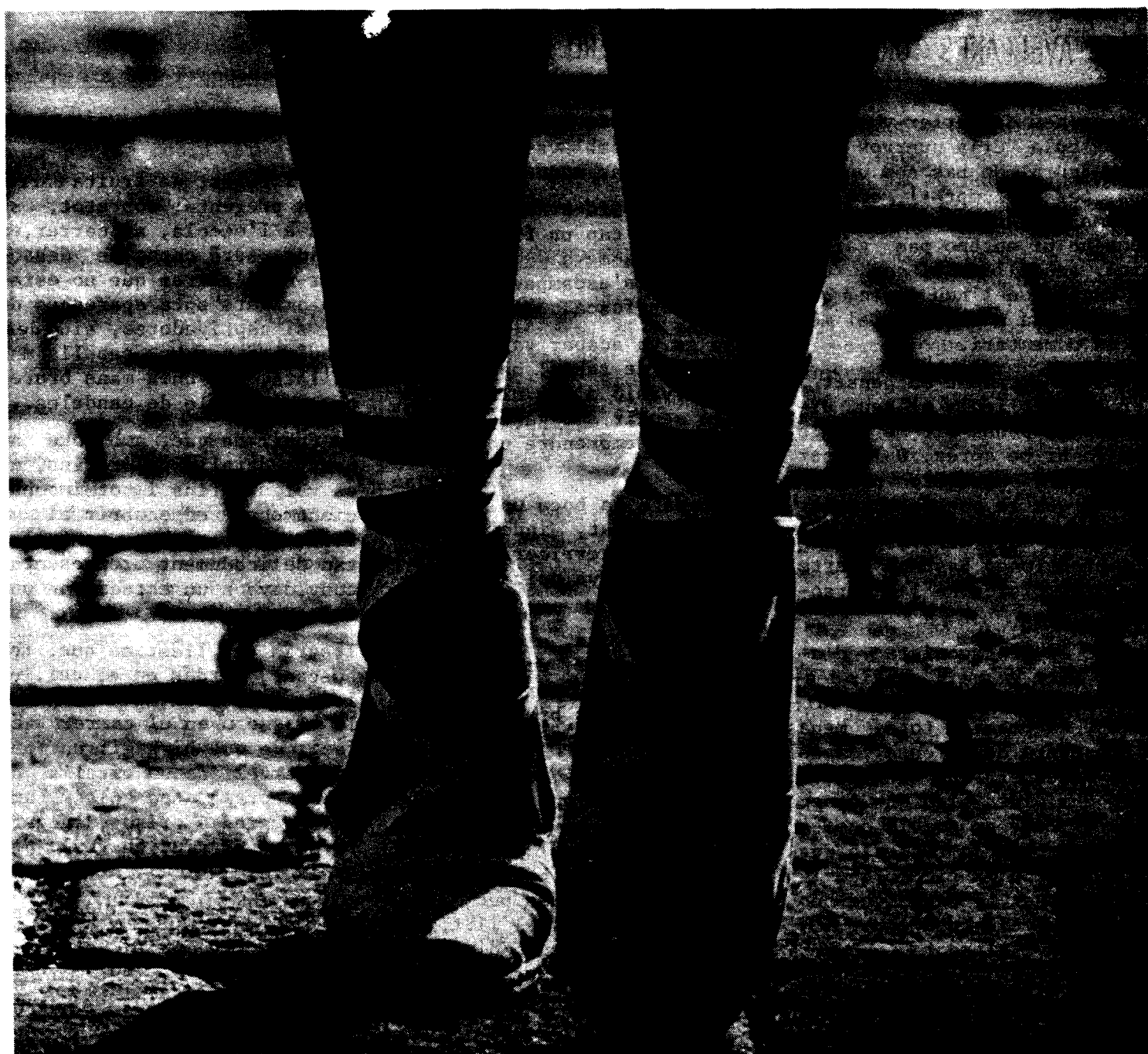
Una solució STANDARD
per a cada necessitat

CLAVÉ. 36
TEL. 870 04 32

GRANOLLERS

LIBRERIA CARBÓ

Estimem

**tots els qui fan de la dansa
la més bella expressió
de la nostra cultura**

BANCA CATALANA

DUBTAR ES HUMÀ

La gent ha tornat de les vacances i ...

- Quan va passar la Marxa per aquí, jo no hi era, però m'ho han explicat tot
- Si, jo tampoc hi era. M'haria agradat poder hi anar.
- Dons, per que no vares anar a Poblet?
- Oh, es que no podia, varem marxar amb la familia
- Ah, ja ho veig...
- Tu ets català?
- CARAI i Soc el mes català de tots, sempre he defensat a Catalunya.
- Vares anar el divendres dia 10 a les 10 de la nit al pavelló?
- No sabia que ho feien. Hme quedar a casa a veure la tele. Ho sento.
- Va ser maco, oi?
- Si molt
- I l'onze a Sant Boi. Qu'hi vas anar?
- No l'onze jo... no em trobava gaire bé, hem vaig quedar a casa.
- Supossi que al menys vares posar la senyera catala al balcó...
- Sí es clar que la vaig posar.
- Però jo m'enrecordo de que al dematí, quan jo la vaig posar, nomes n'hi havia una: la d'uns veïns. Jo suposo que quan vosaltres vareu veure que n'hi havien algunes, vareu posar, orgullosos, la vostra.
- Home, que vols que et digui...
- Jo et dic que si ets català i vius a catalunya, tens l'obligació, per petita que sigui, d'ajudar, ancara que et costi una mica. Si la por del que pugui passar t'apreta, fes un esforç. No creus que val la pena?
- Si, i no et preocupis que d'ara en devant ho fare sempre.
- No, si tu creus que no ho has de fer, no ho fagis, però pensa que el dissabte hi havien senyeres bastant grosses, ancara que molt poques, senyeres de gent catalana. Recordo que en vaig veure una d'espanyola molt petita... dins de tot era el dia "nacional" de catalunya.
- Crec que no costa gaire.
- T'agrada en Raimon?
- Si molt.
- Dons segueixlo; ell diu:
- "Ens mantindrem fidels per sempre mes al servei d'aquest poble".

PEPUS

ESPORTS

16 de setembre: data de germanor.

L'esport a Granollers ha començat enguany presidit per la senyera de la germanor. Al Pavelló d'esports, gairebé fent una sardana, tots els jugadors dels clubs locals de Pilota a mà i Basquetbol. Llàstima que els parlaments no honoraren la gaia parla de la dansa més bella. La germanor no és acomodar-se a la manera de ser dels altres, és donar-se tal com un hom és.

Malgrat tot, l'esperit del acte esportiu fou signat per la germanor. Amb dos entrenadors i amb dos presidents ho donaren a entendre en llurs parlaments. Les obres en són els millors fruits, com remarcà el Sr. Francesc Ventura, president del Pilota a mà. Un exemple el nou Pavelló que serà inaugurat el proper dia 2 d'octubre.

L'esport capdaventer de convivència social. Senyera transcendent del respecte mutu. Exemple inequívoc de la necessitat de la individualitat dintre l'exigència de societat. L'esport ens demostra que la unitat només és vertadera quan es compona de parts viues. Solament pot haver-hi germanor, si existeixen germans que pensen diferent, actuen diferent i es respecten donant-se les mans en la gran sardana de la història. Es una lliçó important de l'esport. El 16 de setembre d'enguany és una nova fita de germanor a Granollers.

Joan Sala Vila.

COVENCO

Representado en exclusiva en España por UNIREL
García Morato, 52
GRANOLLERS (Barcelona)
Tel. (93) 870 53 89

JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA

ANY CXVIII DE LLUR RESTAURACIO - LAUSANA 1976

Organitzats per CENTRE CATALÀ de LAUSANA
sota el patronatge de CASA-NOSTRA de SUÏSSA i d'ALEMANYA

Correspondència : Case postale 200 - 1020 RENENS - Xecs postals : JOCS FLORALS 10 - 127 97 LAUSANA

Lausana, 1 de juny de 1976

Estimat compatriota,

Un any més i, malgrat els esdeveniments esperançadors dels darrers mesos, els JOCS FLORALS s'han de celebrar a l'estranger. Enguany seran patrocinats per CASA NOSTRA de Suïssa i d'Alemanya com ho foren ja a Zuric l'any 1968 i a Ginebra el 1972.

Els de Lausana es celebraran el dia 10 d'octubre al Palau de Rumine i cal que tinguin un relleu particular i que corresponguin a la millora que l'actual situació ha dut a la nostra Cultura.

La Comissió Organitzadora treballa amb afany per tal de fer una festa reeixida i tot fa pensar que podrà ésser-ho. Però un dels elements indispensables a la realització de la festa és l'aportació econòmica, que venint d'amplis sectors de catalans de l'estranger i sobretot dels de l'interior, donaran més sentit a aquesta festa cultural, popular i patriòtica.

Si desitgeu col·laborar econòmicament a la reeixida dels JOCS FLORALS de la LLENGUA CATALANA de Lausana, podeu enviar la vostra aportació personal a :

JOCS FLORALS - CCP Nr. 10-12797 - LAUSANNE, Suïssa

o al compte de CASA NOSTRA a la BANCA CATALANA.

La Comissió Organitzadora us agraeix a la bestreta tot el que fareu pels JOCS.

per la Comissió Organitzadora

Secretari

OMNIUM CULTURAL

DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3

GRANOLLERS

Ja sou soci d'OMNIUM CULTURAL ?

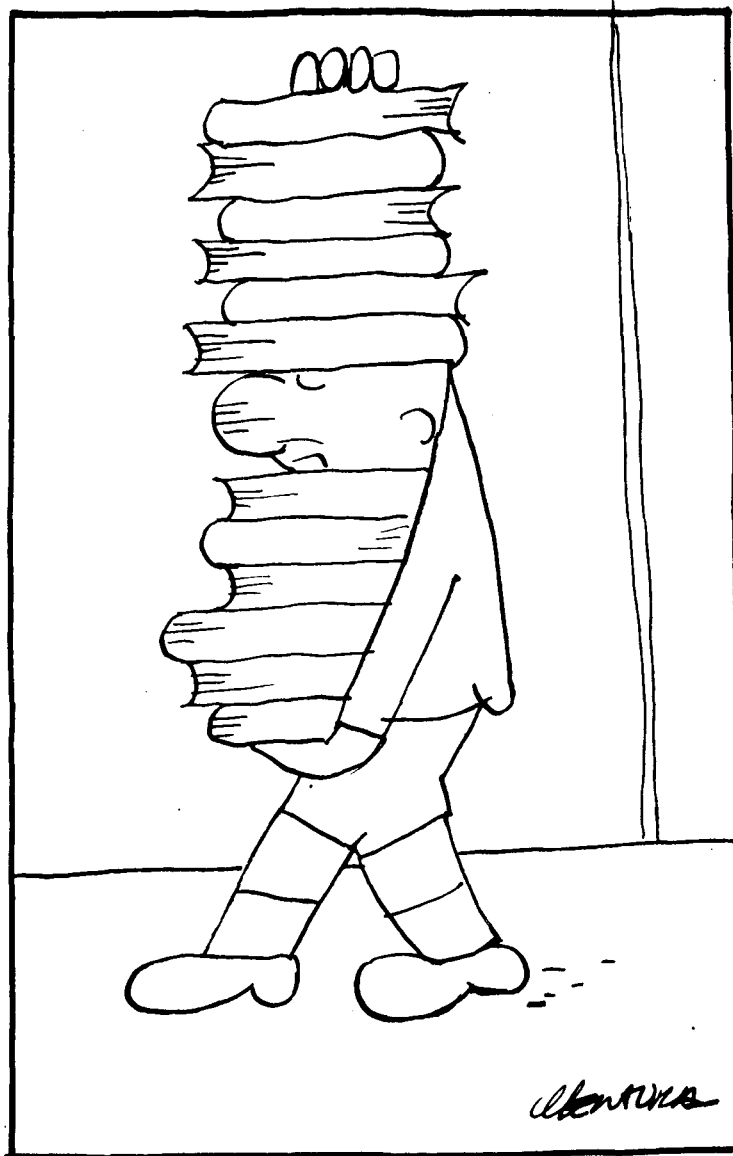
Associació Promotora de la Cultura Catalana

ESCRITORS JOVES

Qui ets?
 t'he vist tantes vegades
 i no arribo a reconeixer-te
 qui ets?
 on tu arribes no arriba la llum
 qui ets?
 somriure facil i en el son
 penombra de després
 qui ets?
 Vola mitja llum i m'estimbo
 sempre que vull recalcar-me
 en la rajola trencada del peu de l'escala
 qui ets?
 llum de dema que avui roman apagada
 ou ran el teu encis?
 ou habita la vida?
 ou moreu les pors?
 on canten els angels?
 on s'encen l'amor?
 qui ets?
 a voltes, tan sovint, m'apars com un pou sense fons
 i temo perdre'm

Maria Març i Marata

Febrer 1976

L'ANCIÀ DEL CLOT

Llegint els meus apunts d'adolescent remembro amb precisió aquell dia a l'estació del Clot.

La sala d'espera la vaig veure bruta com sempre. Feia joc amb els carrers del barri plens de deixalles. Era una cambra de regulars dimensions amb uns bancs que bellugaven tot just hom s'hi asseia. Tota ella donava al primer cop d'ull una forta impressió de deixadesa. Els colors dominants eren el gris, l'ocrós i el marró, rònecs. Hi havia una pudor característica, prou coneguda pels viatgers que hi sovintajaven. La mala olor la donava el sòl que mai, que jo sàpiga, havia sigut fregat com calia. L'aigua que s'hi tirava, per a netejar-lo en principi, s'hi deixava. D'aquesta manera restava la mateixa brutícia amb la variant de poder ser molt més ben olorada.

Me vaig asseure en un d'aquells bancs entre un vell endormiscat i una dona. En un

extrem del banc llegia una noia. Jo observà el vell assegut a la meua dreta. Tenia una cigarreta als dits. De tant en tant obria els ulls, se la posava a la boca, la xuclava i tornava a la seva postura baixant les parpelles. Portava posada una boina negra i negra era la bufanda que li queia sobre el pit. Tant l'americana com els pantalons que vestia eren d'un teixit grisós i també els arrugats mitjons. Tot el que portava de visible a sobre era brut. Els contorns de les solapes eren d'un negre lluent pel frec que comporta molt temps d'ús. Aquell desconegut era un home pobre. Pobre i bastant vell. S'el veia prim de misèria amb una barba sense cura que mostrava un pèl ja blanc. La seva cara seca i groga tenia l'aire de tot un gran cansament.

Mentre ja anava pensant en la condició del vellet, va semblar que es despertava del tot. Féu un quants gemecs amb mol-

ta feina per aixecar-se, lentament. Li esclatà un fort esternut un cop ja dret. Tot seguit li'n vingueren tres més. En cada pausa se queixava amb un so fluix i allargat. Quan se li estruncà l'esternudeig, amb insospitada cura, delicadament, tragué amb el palmell d'una mà les restes de la cigarreta que havien quedat sobre el banc. Amb la mà esquerra agafà amb dificultat un petit farcell i amb l'altra el bastó. I havent donat una darrera mirada al recó on havia descansat com per no deixar-s'hi res, se girà poc a poc cap a la porta.

Voravia enllà caminava pensament arrossegant les espardenyas, les cames mig arronssides, el cos ajupit i torçat cap un costat. A cada passa donava un copet a terra amb la punta del bastó.....

Salvador Estany i Bassa

PLAN GENERAL DE ORDENACION URBANA DE LA ROCA

El día siete del actual mes de Septiembre, se celebró en el local del patronato parroquial de la Roca, una reunión de trabajo, como dijo el Sr. Alcalde, en la presentación de la misma.

A esta reunión fueron invitadas las distintas barriadas que componen el municipio, que son: La Roca, Santa Inés de Malenyans, Vilanova de la Roca y La Torreta. Lo que se pretendía con esta reunión era la aprobación inicial del Plan general de urbanismo correspondiente al municipio de la Roca; pero difícilmente se puede aprobar o desaprobar una cosa cuando se desconoce por completo el contenido de la misma, y se desconoce porque la ley así lo exige. El plan general de ordenación urbana sólo puede ser conocido por el equipo técnico que lo ha elaborado y por el consistorio que es el encargado de su aprobación inicial.

En esta reunión se puso de manifiesto que hay cinco concejales que no ven claro dicho plan y manifestaron el deseo de estudiarlo más a fondo para así poder dar un veredicto más justo. Si consideran que el plan es nefasto, sino para todo el municipio, al menos para una de las barriadas, votaran en contra, pero no obstante si el 51% de los vecinos les pide que lo aprueben, daran la aprobación en contra de su voluntad y lo haran constar en acta.

Por lo que pudo desprenderse de dicha reunión, los vecinos de: Vilanova de la Roca, Santa Inés y La Roca, desean la aprobación inicial, pero por el contrario los vecinos de la Torreta, marginados un tanto y a los que no se tiene en cuenta para solucionar sus problemas más elementales en cuanto a la barriada se refiere, manifestaron el deseo de la no aprobación, pues en el consistorio de la Roca no cuentan con ningún miembro que les re-

presente y pueda defender sus intereses cuando en la actualidad hay un censo aproximado de 1.600 Habitantes, que es dos tercios mayor que Santa Inés y un tercio mayor que Vilanova de la Roca.

Alguno de los asistentes pedían que se demorara la aprobación hasta pasadas las elecciones municipales, pues si lleva dos años el plan en marcha no pasaría nada si esperara tres meses más y de esta manera tendría sus representantes en el consistorio que según la ley corresponde en proporción al número de habitantes. Esta proposición no fué aceptada por el Sr. Alcalde alegando que se perjudica mucho al municipio con esta demora. Otros proponen que se admita una representación del barrio en la Torreta elegida democráticamente a la cual se le de voz y voto dentro del consistorio para que pueda representar al barrio, esto con carácter excepcional y sólo para este asunto, la respuesta del Sr. Alcalde es que esto no lo preveen las leyes y no puede hacerse, se insiste en que se solicite un permiso especial del Gobernador Civil de Barcelona, teniendo presente que la Torreta no tiene en la actualidad ningún representante en el consistorio de la Roca teniendo el 36% de la población total del municipio. A esto se insiste que la ley no lo prevee.

Ante todo esto uno se pregunta ¿A quien beneficia la aprobación inicial del plan? ¿Serán tenidas en cuenta las impugnaciones que se presenten una vez aprobado inicialmente? etc. etc.

Los vecinos de la Torreta desconfían, pues hasta el presente no hacen otro cosa que contribuir a las arcas del municipio y a cambio no reciben más que palabras; y mientras tanto las calles permanecen sin luz, llenas de fango cuando llueve y un sin fin de etc...

Cursets per educadors.

L'Institut de Ciències de l'Educació (J.C.E.) de la Universitat Politècnica de Barcelona amb la col.laboració de l'Escola de Mestratge Industrial de Granollers, ha organitzat tres breus cursets. El primer sobre "Anàlisi d'objectius educacionals" s'ofereix només al professorat de l'Escola del Treball. El segon, "L'autogestió a l'escola", dies 27 i 28, i el tercer "L'avaluació de l'aprenentatge", dies 29 i 30 de setembre, estan oberts a tothom.

El lloc és a l'esmentada Escola, Roger de Flor 68 de 7 a 10 de la tarda. Intervindran: Salvador Estany, membre de l'J.C.E., Francesc Silva, alumne delegat del Centre i un professor de l'Escola Industrial de Ripoll.

Inscripcions a E.M.I., Roger de Flor, 68, de 6 a 9 de la tarda.

icart

Reparacions
Elèctriques
de l'Automòbil

Bobinatge de
motors

Josep

lcart i Lamarca

Plaça Calvo Sotelo, 7
Telèfon 870 04 20

GRANOLLERS

el cine en nuestra ciudad

SEMANA DEL 13 AL 19 DE SEPTIEMBRE

MAJESTIC

"HARPER" 3-R

Producció, norteamericana; gènere: policíaco; director: Jack Smight; duració: 2 hores i mitja; intèrpretes: Paul Newman, Lauren Bacall, Julie Harris.

Un investigador privado es con- tratado por una mujer inválida para que descubra el paradero de su marido hombre rico, pero si- lencioso. Con este arranque se inicia el film que en sus pri- meras secuencias discurre por los caminos de la ironía y el humor.

Los ambientes de bajos fondos reflejados, así como otros ele- gantes y ricos, pero amorales, conductas frívolas y repartos formales.

"YO SOY FULANA DE TAL" 4

Producció: española; gènere: co- media; director: Pedro Lazaga; duració: 1 h. 22 minut. intèr- pretes: Conchita Velasco, Anto- nio Ferrándis, Fernando Fernán Gómez.

La historia de una muchacha des- carriada pero placentera en la sucesiva entrega a diversos hom- bres, mostrando sus desviaciones morales, sin rectificaciones en su vida de "mujer objeto"

No pasa de mediocridad artísti- ca, a pesar del prestigio de cuantos intervienen en el film.

Harto desagradable la inmoralidad permanente en el transcurso de la obra incluso con procaci- dades.

MUNDIAL

"LAS CARRERAS DE UN BANQUERO" 3

Producció: franco-alemana; gènere: comedia; director: Clau- de Zidi; duració: 1 h. 32 mi. intèrpretes: Pierre Richard, Jane Birkin, Michel Aumont.

Un joven apoderado de un Ban- co se ve arrastrado en un asun- to del robo de unos documentos todos ellos comprometedores, y en la persecución de "Gangs- ters" se mezcla una bella jo- ven y el traspaso de un caba- ret.

Se busca en el film hacer reir, y se consigue con unas perse- cuciones y "gans" hilarantes, que muestran la excelente in- terpretación del protagonista.

Algunas situaciones rozan lo equívoco, se salvan por la vía cómica.

"LA ESPOSA COMPRADA" 3

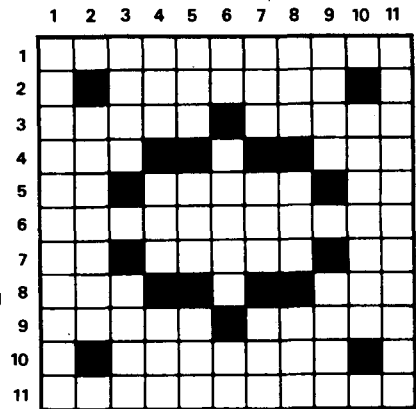
Producció: norteamericana; gènere: comedia; director: Jan Troell; duració: 1 h. 30 mi- nut. intèrpretes: Gene Hackman, Liv Ullman, Eileen Hechart.

Zandy es un pianero en la con- quista de las tierras vírgenes del país lejano donde al triun- far nota la falta de una espo- sa, que consigue después, me- diante un anuncio, logrando el amor a pesar de la rudeza de su carácter.

Cierto atisbos en la pugna de caracteres, con leves defectos formales.

mots encruats

Número 333 per M.M.

H.: 1. D'amagat.— 2. La part de l'asfalt que és insoluble en la nafta.— 3. Nom de dona. (Al rev.). A Granollers l'estan canalitzant.— 4. Tou. Un nen esgarriat.— 5. Antigament do. Lloc destinat a munyir-hi el bestiar. No malalt.— 6. Pa- perets i...— 7. Consonants. A cos- tament. Símbol del cesi.— 8. (Al rev.) Ja mai. Ot.— 9. Faldó de se- da o altra tela que portaven els ho- mes d'armes des de la cintura fins a prop dels genolls. Manuel.— 10. (Al rev.) Província d'Holanda.— 11. amb error.

V.: 1. Matèria utilitzada per a la calefacció: llenya, carbó, coc, pe- troli, etc.— 2. Falsificar.— 3. In di vi du d'un conjunt de tribus de Madagascar. (Al rev.) Fruita de la vinya.— 4. Punt cardinal. Interjec- ció per a donar coratge. (Al rev.) Composició poètica.— 5. Alemanya de l'oest. (Al rev.) Soca de la vinya. Consonants.— 6. Símbol del tàntal. Caixa feta de canyes o fustes amb què s'envolta el tronc d'un arbre tendre per protegir-lo contra el ro- sec del bestiar, etc. Gemec.— 7. Gos de presa. Existeixes. Mal però malament.— 8. Consonants diferents. Moixó. (Al rev.) Davant de culpa.— 9. Vocal repetida. Número.— 10. Mos- ca, mosquit, papallona, formiga, etc.— 11. Que produeix reflexos dife- rents segons la inclinació de la llum que hi dóna.

Solució al número 332

H.: 1. Descarregar.— 2. Incerta.— 3. Desca. riréF.— 4. Etè. Ami.— 5. CI. Punta. 15.— 6. Allunyament.— 7. Gi. Ataca. E o.— 8. Oca. D n l.— 9. Nansa. Treta.— 10. Riudoms.— 11. Lludriguera.

parera **P** foto

Carrer Barcelona, 58
Tel. 870 33 40
GRANOLLERS

Casaments
Reportatges fotogràfics
Revelats
Fotografia industrial
Catàlegs
Fotos carnet

INSTANT-COPY

**TOTES LES SOLUCIONS D'IMPRESOS RÀPIDS (OFFSET) AL VOSTRE
ABAST**

Us oferim:

Fotocòpies a l'acte
Reproducció de plànols a l'acte
Ampliacions, reduccions i tramat de fotografies
Ampliacions i reduccions de tota classe d'impresos
Fotocomposició
Etc...

A MÉS, US PODEM CONFECCIONAR EN 24 HORES:

Butlletins	Resultats de computadores
Cartes	Inventaris
Pàgines de catàlegs	Menús
Directoris	Actes
Capçaleres de cartes	Programes
Sobres	Qüestionaris
Fulletes d'instruccions	Prospectes
Manuais	Respostes
Butlletins d'empresa	Historials
Llistes de preus	Manuscrits
Expedients	Conferències
Arxius	Certificats
Informes	Llistes d'existències
Ordres del dia	Anàlisis
Minutes	

c/ sant josep, 22

t e l . 8 7 0 5 4 7 5

GRANOLLERS